Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

16 päivänä heinäkuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Sähkö- ja elektroniikkalaiteromu — Direktiivi 2002/96/EY — 2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan a alakohta sekä liitteet I A ja I B — Direktiivi 2012/19/EU — 2 artiklan 1 kohdan a alakohta, 2 artiklan 3 kohdan b alakohta ja 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä liitteet I ja II — ”Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden” sekä ”sähkö- ja elektroniikkatyökalujen” käsitteet — Autotallin ovien käyttölaitteet

Asiassa C-369/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 23.7.2014 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 31.7.2014, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

vastaan

Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas ja C. G. Fernlund,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH, edustajanaan Rechtsanwältin J. Stock,

— Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG, edustajanaan Rechtsanwalt S. Pietzcker,

— Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja A. Lippstreu,

— Euroopan komissio, asiamiehinään G. Braga da Cruz, C. Hermes ja D. Loma-Osorio Lerena,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY (EUVL L 37, s. 24) 2 artiklan 1 kohdan, 3 artiklan a alakohdan sekä liitteiden I A ja I B ja toisaalta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (EUVL L 197, s. 38) 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan, 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä liitteiden I ja II tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH (jäljempänä Sommer) ja Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG (jäljempänä Rademacher) ja jossa on kyse siitä, ettei viimeksi mainittua ollut rekisteröity Stiftung elektro-altgeräte registeriin (Saksan kansallinen sähkölaiteromurekisteri, jäljempänä Stiftung ear) sähkö- ja elektroniikkalaitteiden valmistajana (jäljempänä EEE).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2002/96

3 Direktiivi 2002/96 on kumottu direktiivin 2012/19 25 artiklalla 15.2.2014 lukien.

4 Direktiivin 2002/96 johdanto-osan 10, 15 ja 16 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

> (10) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä kaikki kuluttajien käyttämät sähkö- ja elektroniikkalaitteet sekä ammattikäyttöön tarkoitetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet. – –
>
> – –
>
> (15) Erillinen keräys on ensimmäinen edellytys sille, että varmistetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely ja kierrätys, ja se on tarpeen, jotta saavutetaan ihmisten ja ympäristön suojelun haluttu taso yhteisössä. – –
>
> (16) Jotta voidaan saavuttaa suojelun haluttu taso ja yhdenmukaiset ympäristötavoitteet yhteisössä, jäsenvaltioiden olisi toteuttava tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on vähentää sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely lajittelemattoman yhdyskuntajätteen joukossa mahdollisimman vähiin ja saavuttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erillisessä keräämisessä korkea taso. – –”

5 Kyseisen direktiivin 1 artiklan otsikkona on ”Tavoitteet”, ja sen sanamuoto oli seuraava:

”Tällä direktiivillä on tarkoitus ensisijaisesti ehkäistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymistä ennalta sekä edistää tällaisen romun uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muita hyödyntämistapoja, jotta loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrää voidaan vähentää. Direktiivillä pyritään myös tehostamaan kaikkien toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja kuluttajien sekä erityisesti suoraan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyyn osallistuvien toimijoiden ympäristönsuojelutoimia sähkö- ja elektroniikkalaitteitten elinkaaren aikana. ”

6 Mainitun direktiivin 2 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, jotka kuuluvat liitteessä I A mainittuihin luokkiin, jos kyseinen laite ei kuulu osana sellaiseen muuntyyppiseen laitteeseen, johon ei sovelleta tätä direktiiviä. Liitteessä I B on luettelo tuotteista, jotka kuuluvat liitteessä I A mainittuihin luokkiin. ”

7 Saman direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädettiin seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’sähkö- ja elektroniikkalaitteilla’ liitteessä I A mainittuihin luokkiin kuuluvaa laitetta, joka toimiakseen asianmukaisesti tarvitsee sähkövirtaa tai sähkömagneettista kenttää tai joka on tarkoitettu tällaisen virran tai kentän synnyttämiseen, siirtämiseen tai mittaamiseen ja joka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä tai enintään 1 500 voltin tasajännitteellä;

_ _”

8 Direktiivin 2002/96 liitteessä I A lueteltiin direktiivin soveltamisalaan kuuluneiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokat. Kyseisessä liitteessä ollut 6 kohta koski ”sähkö- ja elektroniikkatyökalu[ja] (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja) ”.

9 Kyseisen direktiivin liitteessä I B, jonka otsikko oli ”Luettelo tuotteista, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan ja liitteessä I A mainittuihin luokkiin”, olleessa 6 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja)

Porat

Sahat

Ompelukoneet

Laitteet, joilla sorvataan, jyrsitään, hiotaan, sahataan, leikataan, porataan, rei’itetään, lävistetään, taitetaan, taivutetaan tai työstetään puuta, metallia ja muita aineita

Niittaus-, naulaus- tai ruuvauskoneet tai koneet niittien, naulojen ja ruuvien poistamiseen käytettävät tai muut vastaavat

Hitsaus-, juotto- tai vastaavat laitteet

Nestemäisten tai kaasumaisten aineiden ruiskutus-, levitys- ja dispergointilaitteet sekä muut käsittelylaitteet

Ruohonleikkurit ja muut puutarhatyökalut.”

Direktiivi 2012/19

10 Direktiivin 2012/19 johdanto-osan 6, 9, 14 ja 15 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(6) Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää kestäviä tuotanto- ja kulutustapoja ensisijaisesti ehkäisemällä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymistä sekä lisäksi edistämällä tällaisen romun uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muita hyödyntämistapoja loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrän

vähentämiseksi ja resurssien tehokkaan käytön ja arvokkaiden uusioraaka-aineiden keräämisen edistämiseksi. Direktiivillä pyritään myös tehostamaan kaikkien sähkö- ja elektroniikkalaitteitten elinkaaren aikaisten toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja kuluttajien, sekä erityisesti suoraan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämiseen ja käsittelyyn osallistuvien toimijoiden ympäristönsuojelun tasoa. Erityisesti tuottajavastuun periaatteen soveltaminen eri tavoin eri maissa voi johtaa huomattaviin eroihin taloudellisten toimijoiden taloudellisissa rasitteissa. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevaan jätehuoltoon liittyvien kansallisten politiikkojen erot heikentävät kierrätyspolitiikkojen tehokkuutta. Tästä syystä keskeiset perusteet olisi vahvistettava unionin tasolla ja olisi laadittava vähimmäisvaatimukset sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyä varten.

– –

(9) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä kaikki kuluttajien käyttämät sähkö- ja elektroniikkalaitteet sekä ammattikäyttöön tarkoitetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet. – – Tämän direktiivin tavoitteet voidaan saavuttaa sisällyttämättä sen soveltamisalaan suuria kiinteästi asennettuja laitteistoja kuten öljylauttoja, lentokenttien matkatavarankuljetusjärjestelmiä ja hissejä. Laitteet, joita ei ole erityisesti suunniteltu ja asennettu tällaisten laitteistojen osaksi ja jotka voivat toimia, vaikka ne eivät ole osa näitä laitteistoja, olisi kuitenkin sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan. Tällä tarkoitetaan esimerkiksi valaistuslaitteita tai aurinkosähköpaneeleja.

– –

(14) Erilliskeräys on edellytys sille, että varmistetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely ja kierrätys, ja se on tarpeen, jotta saavutetaan ihmisten ja ympäristön suojelun haluttu taso unionissa. Kuluttajien on aktiivisesti vaikutettava keräyksen onnistumiseen, ja heitä olisi rohkaistava palauttamaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromu. – –

(15) Jotta voidaan saavuttaa suojelun haluttu taso ja yhdenmukaiset ympäristötavoitteet unionissa, jäsenvaltioiden olisi toteuttava tarvittavat toimenpiteet, joilla minimoidaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hävittäminen lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja saavutetaan korkea taso sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erilliskeräyksessä. – –”

11 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa, jonka otsikkona on ”Kohde”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä sähkö- ja elektroniikkalaitteista peräisin olevan jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia sekä vähentämällä materiaalien käytöstä aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta [jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2008/98/EY [(EUVL L 312, s. 3)] 1 ja 4 artiklan mukaisesti ja siten kestävää kehitystä tukien.”

12 Kyseisen direktiivin 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, säädetään seuraavaa:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin seuraavasti:

a) sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, jotka kuuluvat liitteessä I mainittuihin luokkiin, 13. elokuuta 2012 lukien 14. elokuuta 2018 saakka (siirtymäkausi), jollei 3 kohdasta muuta johdu. Liite II sisältää ohjeellisen luettelon liitteessä I mainittuihin luokkiin kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista.

– –

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin:

– –

b) laitteet, jotka on erityisesti suunniteltu ja jotka asennetaan osiksi toisenlaisiin, tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätettyihin tai jääviin laitteisiin ja jotka voivat täyttää tehtävänsä ainoastaan kyseisten laitteiden osina;

– –”

13 Saman direktiivin 3 artiklan, jonka otsikko on ”Määritelmät”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’sähkö- ja elektroniikkalaitteilla’ laitteita, jotka tarvitsevat sähkövirtaa tai sähkömagneettisia kenttiä toimiakseen kunnolla, sekä laitteita, joita käytetään kyseisten virtojen ja kenttien tuottamiseen, siirtämiseen ja mittaamiseen, ja jotka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä ja enintään 1 500 voltin tasajännitteellä;

b) ’suurilla kiinteillä teollisuuden työkoneilla’ sellaisten koneiden, laitteiden ja/tai komponenttien suurikokoista yhdistelmää, jotka toimivat yhdessä tiettyä käyttötarkoitusta varten, jotka ammattihenkilöt asentavat pysyvästi ja purkavat tietyssä paikassa ja joita ammattihenkilöt käyttävät ja huoltavat teollisuustuotantolaitoksessa tai tutkimus- ja kehittämiskeskuksessa;

– –”

14 Direktiivin 2012/19 liitteessä I, jonka otsikko on ”Tämän direktiivin soveltamisalaan 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokat”, oleva 6 kohta on samansisältöinen kuin direktiivin 2002/96 liitteessä I A ollut 6 kohta.

15 Direktiivin 2012/19 liitteessä II, jonka otsikko on ”Ohjeellinen luettelo sähkö- ja elektroniikkalaitteista, jotka kuuluvat liitteen I luokkiin”, oleva 6 kohta kuuluu seuraavasti:

”Sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria kiinteitä teollisuuden työkoneita)

Porat

Sahat

Ompelukoneet

Laitteet, joilla sorvataan, jyrsitään, hiotaan, sahataan, leikataan, porataan, rei’itetään, lävistetään, taitetaan, taivutetaan tai vastaavanlaisesti työstetään puuta, metallia ja muita aineita

Niittaus-, naulaus- tai ruuvauskoneet tai niittien, naulojen ja ruuvien poistamiseen käytettävät tai muut vastaavat koneet

Hitsaus-, juotto- tai vastaavat laitteet

Nestemäisten tai kaasumaisten aineiden ruiskutus-, levitys- ja dispergointilaitteet sekä muut käsittelylaitteet

Ruohonleikkurit ja muut puutarhatyökalut.”

Saksan oikeus

16 Sopimattoman kilpailun estämisestä annetun lain (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, BGBl. 2010 I, s. 254), sellaisena kuin se on muutettuna 1.10.2013 annetulla lailla (BGBl. 2013 I, s. 3714; jäljempänä UWG), 3 §:n, jonka otsikko on ”Sopimattomien kaupallisten menettelyjen kielto”, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Sopimattomat kaupalliset menettelyt ovat kiellettyjä, jos ne ovat omiaan huomattavasti vaikuttamaan kilpailijoiden, kuluttajien tai muiden markkinatoimijoiden etuihin. – –”

17 UWG:n 4 §:ssä, jonka otsikko on ”Esimerkkejä sopimattomista kaupallisista menettelyistä”, säädetään seuraavaa:

”Sopimattomaan menettelyyn syyllistyy erityisesti henkilö, joka

– –

11. menettelee sellaisen lainsäädännön vastaisesti, jolla on tarkoitus säännellä myös markkinakäyttäytymistä markkinatoimijoiden edun mukaisesti.”

18 Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden markkinoille saattamisesta, takaisinotosta ja ympäristöystävällisestä käsittelystä 16.3.2005 annetun lain (Gesetz über das Inverkehrbringen, die Rücknahme und die umweltverträgliche Entsorgung von Elektro- und Elektronikgeräten, Elektro- und Elektronikgerätegesetz – ElektroG) (BGBl. I, s. 762; jäljempänä ElektroG) 2 §:ssä, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, säädetään seuraavaa:

”(1) Tätä lakia sovelletaan seuraaviin luokkiin kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, jos ne eivät ole sellaisen toisen laitteen osa, joka ei kuulu tämän lain soveltamisalaan:

– –

6. Sähkö- ja elektroniikkatyökalut, lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuuden työkoneita.

– – ”

19 ElektroG:n 3 §:ssä, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

” (1) Tässä laissa tarkoitettuja sähkö- ja elektroniikkalaitteita ovat

1. laitteet, jotka tarvitsevat sähkövirtaa ja sähkömagneettisia kenttiä toimiakseen asianmukaisesti,

2. laitteet, joita käytetään kyseisten virtojen ja kenttien tuottamiseen, siirtämiseen ja mittaamiseen,

ja jotka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä ja enintään 1 500 voltin tasajännitteellä.

– –

(11) Tässä laissa valmistajalla tarkoitetaan käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien Saksan siviililain (Bürgerliches Gesetzbuch) 312b§:n 2 momentissa tarkoitettu etäkauppa, kaikkia niitä, jotka elinkeinotoiminnassa

1. valmistavat ja saattavat markkinoille ensimmäisen kerran tämän lain soveltamisalalla sähkö- ja elektroniikkalaitteita omalla tavaramerkillään.

– – ”

20 Kyseisen lain 6 §:n, jonka otsikko on ”Yhteisen laitoksen perustaminen, rekisteröinti, rahoitustakaus”, 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jokainen valmistaja on velvollinen ilmoittautumaan toimivaltaisen viranomaisen (16 §) rekisteriin toisen ja kolmannen virkkeen mukaisesti, ennen kuin hän saattaa markkinoille sähkö- ja elektroniikkalaitteita. – – ”

21 ElektroG:n liitteessä I, jonka otsikko on ”Luokkien ja laitteiden luettelo”, oleva 6 kohta on samansisältöinen kuin direktiivin 2012/19 liitteessä II oleva 6 kohta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

22 Sommer, joka valmistaa autotallin ovien käyttölaitteita ja muita tuotteita, on ElektroG:n 6 §:n 2 momentin mukaisesti rekisteröity Stiftung ear:iin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden valmistajana.

23 Rademacher valmistaa sekin autotallin ovien käyttölaitteita. Nämä laitteet tarvitsevat toimiakseen noin 220–240 voltin sähköjännitteen, ne on suunniteltu asennettavaksi yhdessä autotallin oven kanssa rakennuksen tekniseen järjestelmään ja ne voidaan milloin tahansa irrottaa, asentaa uudelleen ja/tai asentaa jälkikäteen kyseiseen järjestelmään (jäljempänä kyseiset käyttölaitteet). Rademacheria ei ole rekisteröity Stiftung ear:iin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden valmistajana.

24 Unionin tuomioistuimelle jätetystä asiakirja-aineistosta ilmenee, että Sommer haastoi Rademacher heinäkuussa 2013 Landgericht Kölniin (Kölnin alueellinen tuomioistuin) sopimattoman kilpailun vuoksi siitä syystä, että viimeksi mainittu ei ollut rekisteröitynyt Stiftung ear:iin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden valmistajana. Sommer pyrkii nostamallaan kanteella muun muassa siihen, että Rademacheria kiellettäisiin saattamasta kyseisiä käyttölaitteita markkinoille niin kauan kuin tämä ei ollut rekisteröitynyt Stiftung ear:iin ja että kyseinen yhtiö velvoitettaisiin korvaamaan Sommerille kyseisten käyttölaitteiden markkinoille saattamisella aiheutettu mahdollinen vahinko.

25 Sommer katsoo, että Rademacher on ElektroG:n 3 §:n 11 momentissa tarkoitettu ”valmistaja” ja että kyseisellä yhtiöllä oli näin ollen velvollisuus rekisteröityä Stiftung ear:iin ennen kuin se saattoi sähkö- ja elektroniikkalaitteita markkinoille. Sommer väittää tässä suhteessa, että kyseiset käyttölaitteet eivät ole ”suuria kiinteitä teollisuuden työkoneita” vaan kyseisen lain 2 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuja ”sähkö- ja elektroniikkatyökaluja”, koska kyse on laitteista, jotka on tarkoitettu kotitalouksien käyttöön, jotka tarvitsevat toimiakseen sähkövirtaa tai sähkömagneettista kenttää, jotka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä tai enintään 1 500 voltin tasajännitteellä ja jotka eivät ole irrottamattomissa. Sommer katsoo, että kyseisillä käyttölaitteilla on oma tehtävänsä eivätkä ne ole sellaisen laitteen osa, joka jäisi ElektroG:n soveltamisalan ulkopuolelle.

26 Rademacher kiistää nämä väitteet. Se katsoo, etteivät kyseiset käyttölaitteet ole kyseisen lain 2 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuja ”työkaluja”. Kyseistä säännöstä nimittäin täsmennetään ElektroG:n liitteessä I olevassa 6 kohdassa, jossa on tavaraluettelo. Vaikka kyseinen luettelo ei tosin olekaan tyhjentävä, sen sisältämien tavaroiden yhtenä yhteisen piirteenä on joka tapauksessa se, että niillä kaikilla työstetään aineita eli jalostettavia aineksia ja materiaaleja niitä fyysisesti muuttaen. Koska kyseisten käyttölaitteiden tehtävänä on ainoastaan toimia järjestelmän voimanlähteenä ja ohjata sitä eikä niiden käytöllä välittömästi työstetä tavaroita tai aineita eikä vaikuteta niihin, niitä ei voida pitää ElektroG:n 2 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuina ”sähkö- ja elektroniikkatyökaluina”. Rademacher katsoo, ettei kyseisillä käyttölaitteilla missään tapauksessa ole itsenäistä tehtävää ja että ne ovat sellaisen päätuotteen osia, joka ei kuulu ElektroG:n soveltamisalaan.

27 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamista tiedoista ilmenee, että jos Rademacheria olisi pidettävä valmistajana, jolla on ElektroG:n 6 §:n 2 momentissa säädetty rekisteröitymisvelvollisuus, kyseisen yhtiön suorittama kyseisten käyttölaitteiden markkinoille saattaminen olisi UWG:n 3 §:n 1 momentin ja 4 §:n 11 kohdan, kun niitä luetaan yhdessä ElektroG:n 2 §:n ja 6 §:n 2 momentin kanssa, vastaista niin kauan kuin kyseinen yhtiö ei ole rekisteröitynyt Stiftung ear:iin.

28 Koska ElektroG:llä pyritään panemaan direktiivi 2002/96 täytäntöön Saksan oikeusjärjestyksessä, mainittu tuomioistuin pohtii, kuuluvatko kyseiset käyttölaitteet kyseisessä direktiivissä ja direktiivissä 2012/19 tarkoitetun käsitteen ”sähkö- ja elektroniikkatyökalut” alaan. Mainittu tuomioistuin katsoo, että unionin lainsäätäjän tarkoitus estää mahdollisimman tehokkaasti sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osien sisältämien hyödyllisten raaka-aineiden ja pilaavien aineiden päätyminen jätteisiin ja Bundesverwaltungsgerichtin (liittovaltion hallintotuomioistuin) käsitteestä ”työkalu” esittämä määritelmä (”työväline, jolla vaikutetaan esineisiin mekaanisesti”) puoltavat sitä, että kyseiseen kysymykseen vastattaisiin myöntävästi. Sitä vastoin se seikka, että direktiivin 2002/96 liitteessä I B olevassa 6 kohdassa ja direktiivin 2012/19 liitteessä II olevassa 6 kohdassa mainituilla tuotteilla vaikutetaan mekaanisesti esineisiin tai työkappaleisiin siten, että niillä työstetään ja näin ollen muutetaan esineitä tai materiaaleja, kun taas kyseisillä käyttölaitteilla ei työstetä eikä muuteta esineitä tai materiaaleja, vaan niillä pelkästään liikutetaan autotallin ovea, puoltaisi kieltävää vastausta.

29 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa, että jos kyseisten käyttölaitteiden olisi katsottava kuuluvan käsitteen ”sähkö- ja elektroniikkatyökalut” alaan, pitäisi vielä tarkistaa, ettei näitä laitteita ole suljettu direktiivien 2002/96 ja 2012/19 soveltamisalojen ulkopuolelle sen vuoksi, että ne ovat ”suurien, kiinteiden teollisuuden työkoneiden” osia tai että ne ovat kyseisten direktiivien soveltamisalan ulkopuolelle jäävien ”toisenlaisten laitteiden” osia. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo tässä suhteessa, että sen seikan perusteella, että kyseiset käyttölaitteet asennetaan autotallin oven kanssa rakennukseen ja että niiden tehtävänä on ohjata kyseistä ovea, voitaisiin ajatella, ettei näillä laitteilla ole itsenäistä tehtävää ja että ne ovat kiinteän laitteistokokonaisuuden osa, kun taas se seikka, että nämä samat laitteet voidaan milloin tahansa irrottaa, asentaa uudelleen tai asentaa jälkikäteen rakennuksen teknisiin laitteisiin, mahdollistaisi sen, että niillä voitaisiin katsoa olevan oma itsenäinen toiminto, jonka perusteella ne voitaisiin erottaa kiinteästä sähkölaitteesta.

30 Tässä tilanteessa Landgericht Köln päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohtaa, 3 artiklan a alakohtaa sekä liitteitä I A ja I B ja/tai direktiivin 2012/19 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä liitteitä I ja II tulkittava siten, että noin 220–240 voltin sähköjännitteellä toimivat (autotallin) oven käyttölaitteet, jotka on tarkoitus asentaa yhdessä (autotallin) oven kanssa rakennuksen tekniseen järjestelmään, kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käsitteen ja erityisesti sähkö- ja elektroniikkatyökalujen käsitteen alaan?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2002/96 liitteessä I A olevaa 6 kohtaa ja liitteessä I B olevaa 6 kohtaa ja/tai direktiivin 2012/19 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, liitteessä I olevaa 6 kohtaa ja liitteessä II olevaa 6 kohtaa tulkittava siten, että ensimmäisen kysymyksen mukaisia (autotallin oven) käyttölaitteita on pidettävä kyseisissä säännöksissä tarkoitettuina suurien, kiinteiden teollisuuden työkoneiden osina?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja toiseen kysymykseen kieltävästi, onko direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohtaa ja/tai direktiivin 2012/19 2 artiklan 3 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että ensimmäisen kysymyksen mukaista (autotallin oven) käyttölaitetta on pidettävä osana sellaista toisenlaista laitetta, joka jää direktiivien soveltamisalan ulkopuolelle?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

31 Euroopan komissio katsoo, ettei direktiivillä 2002/96 ole merkitystä ennakkoratkaisupyyntöä tutkittaessa, koska kyseinen direktiivi 2002/96 on kumottu direktiivin 2012/19 25 artiklalla 15.2.2014 lukien.

32 On muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämillä unionin oikeuden tulkintaan liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta. Unionin tuomioistuin voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän ennakkoratkaisupyynnön ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio Fish Legal ja Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio Idrodinamica Spurgo Velox ym., C-161/13, EU:C:2014:307, 29 kohta).

33 Vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei tässä tapauksessa täsmennäkään niitä syitä, joiden vuoksi se pyytää tulkintaa direktiivistä 2002/96 ”ja/tai” direktiivistä 2012/19, unionin tuomioistuimelle jätetystä asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin yhtäältä, että Sommer pani kanteen vireille ensin mainitussa tuomioistuimessa heinäkuussa 2013 eli ennen direktiivin 2002/96 voimassaolon päättymistä (15.2.2014), ja toisaalta, että Sommer vaatii kanteessaan Rademacherin velvoittamista korvaamaan kaikenlaisen vahingon, jota pääasian kantaja väittää itselleen aiheutuneen Rademacherin sopimattomasta menettelystä, joka alkoi selvästi direktiivin 2002/96 ja jatkui direktiivin 2012/19 voimassaoloaikana.

34 Asiassa ei näin ollen ole selvästi ilmennyt, ettei direktiiviä 2002/96 ja direktiiviä 2012/19 koskevalla tulkintapyynnöllä olisi mitään yhteyttä pääasian tosiseikkoihin tai kohteeseen.

35 Kaikki kysymykset otetaan tästä syystä tutkittavaksi.

Asiakysymys

36 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy kysymyksillään, jotka on syytä tutkia yhdessä, pääasiallisesti, onko direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohtaa, 3 artiklan a alakohtaa sekä liitteiden I A ja I B 6 kohtaa ja direktiivin 2012/19 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 3 kohdan b alakohtaa, 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa sekä liitteessä I ja liitteessä II olevaa 6 kohtaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset, noin 220–240 voltin sähköjännitteellä toimivat autotallin oven käyttölaitteet, jotka on suunniteltu asennettavaksi yhdessä autotallin oven kanssa rakennuksen tekniseen järjestelmään ja jotka voidaan milloin tahansa irrottaa, asentaa uudelleen ja/tai asentaa jälkikäteen, kuuluvat direktiivin 2002/96 ja direktiivin 2012/19 soveltamisalaan viimeksi mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetun siirtymäkauden aikana (jäljempänä siirtymäkausi).

37 Direktiivin 2002/96 2 artiklasta ilmenee, että sen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden on täytettävä kolme kumulatiivista edellytystä, nimittäin niiden on ensinnäkin oltava sähkö- ja elektroniikkalaitteita, toiseksi kuuluttava kyseisen direktiivin liitteessä I A mainittuihin luokkiin ja kolmanneksi ne eivät yhtäältä saa kuulua osana sellaiseen toisenlaiseen laitteeseen, johon ei sovelleta mainittua direktiiviä, eivätkä toisaalta olla tällaisia laitteita. Nämä samat edellytykset on otettu pääasiallisesti direktiivin

2012/19 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, luettuna yhdessä saman artiklan 3 kohdan kanssa, josta ilmenee, että direktiiviä 2012/19 sovelletaan siirtymäkauden aikana kyseisen direktiivin liitteessä I lueteltuihin luokkiin kuuluviin sellaisiin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, joita ei tarkoiteta sen 2 artiklan 3 kohdassa.

38 Tämän tuomion edellisessä kohdassa tarkoitetusta ensimmäisestä edellytyksestä on syytä todeta, että direktiivin 2002/96 3 artiklan a alakohdassa ja direktiivin 2012/19 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ”sähkö- ja elektroniikkalaitteiden” käsite määritellään lähes samalla tavoin eli siten, että sillä tarkoitetaan laitteita, jotka tarvitsevat sähkövirtaa tai sähkömagneettisia kenttiä toimiakseen kunnolla, sekä laitteita, joita käytetään kyseisten virtojen ja kenttien tuottamiseen, siirtämiseen ja mittaamiseen, kun ne on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä ja enintään 1 500 voltin tasajännitteellä. Direktiivin 2002/96 3 artiklan a alakohdassa tähän määritelmään lisätään vaatimus, jonka mukaan laitteiden on kuuluttava viimeksi mainitun direktiivin liitteessä I A mainittuihin luokkiin.

39 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamista tiedoista ilmenee tässä tapauksessa, että kyseiset käyttölaitteet toimivat noin 220–240 voltin sähköjännitteellä, joka alittaa 1 000 voltin vaihtojännitteen ja 1 500 voltin tasajännitteen. Tästä seuraa, että nämä käyttölaitteet saattavat olla direktiivissä 2002/96 tarkoitettuja sähkö- ja elektroniikkalaitteita ja että ne ovat direktiivissä 2012/19 tarkoitettuja sähkö- ja elektroniikkalaitteita.

40 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin haluaa tämän tuomion 37 kohdassa mainitun toisen edellytyksen osalta selvittää, kuuluvatko kyseiset käyttölaitteet direktiivin 2002/96 liitteessä I A olevan 6 kohdan ”sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja)” ”ja/tai” direktiivin 2012/19 liitteessä I olevan 6 kohdan samansisältöisen säännöksen soveltamisalaan.

41 On syytä huomauttaa, että direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä täsmennetään, että ”liitteessä I B on luettelo tuotteista, jotka kuuluvat liitteessä I A mainittuihin luokkiin”, kun taas direktiivin 2012/19 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 3 kohdan b alakohdassa sekä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että sen liite II ”sisältää ohjeellisen luettelon liitteessä I mainittuihin luokkiin kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista”. Toisaalta on syytä todeta, ettei autotallin ovien käyttölaitteita sellaisinaan mainita direktiivin 2002/96 liitteessä I B olevassa 6 kohdassa ”sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja)” mainittujen tuotteiden eikä direktiivin 2012/19 liitteessä II, jonka otsikko on sama, olevassa 6 kohdassa mainittujen tuotteiden joukossa.

42 Tässä suhteessa on syytä todeta, että vaikka kyseinen kohta on sisällöltään lähes samanlainen kuin direktiivin 2002/96 liitteessä I B oleva 6 kohta, direktiivin 2012/19 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisesta virkkeestä samoin kuin sen liitteen II otsikostakin ilmenee selvästi, että kyseisessä liitteessä esitetty sähkö- ja elektroniikkalaitteita koskeva luettelo on ohjeellinen, kun taas direktiivissä 2002/96 ei nimenomaisesti säädetä, että sen liitteessä I B olevalla luettelolla olisi tällainen ohjeellinen ominaisuus.

43 Pelkästään tämä seikka ei kuitenkaan tee direktiivin 2002/96 liitteessä I B olevasta luettelosta tyhjentävää. Kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan sanamuodosta nimittäin ilmenee, että kyseinen luettelo on ohjeellinen, etenkin koska siinä ei säädetä, että kyseisen direktiivin liitteessä I B luetellaan ne tuotteet, jotka kuuluvat liitteessä I A mainittuihin luokkiin, vaan siinä säädetään, että siinä on luettelo tällaisista tuotteista.

44 Edellä lausutusta seuraa, että direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohta ja sen liite I B on ymmärrettävä siten, että viimeksi mainitussa on ohjeellinen luettelo tuotteista, jotka kuuluvat liitteessä I A mainittuihin luokkiin.

45 Tästä syystä on aiheellista tarkistaa, saattavatko kyseiset käyttölaitteet kuulua direktiiveissä 2002/96 ja 2012/19 tarkoitettuun luokkaan ”sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuuden työkoneita)”.

46 Tässä suhteessa on todettava, että koska kyseisissä direktiiveissä ei määritellä sanaa ”työkalu”, sen merkitystä määriteltäessä on nojauduttava ilmaisun yleiseen ja yleisesti hyväksyttyyn merkitykseen (ks. analogisesti tuomio Endendijk, C-187/07, EU:C:2008:197, 15 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kyseisellä sanalla tarkoitetaan tavallisesti mitä tahansa esinettä, jota käytetään toimenpiteen tai tietyn työn suorittamiseen.

47 Näin ollen on todettava, että koska kyseiset käyttölaitteet, jos ne saavat sähkövirtaa, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan mahdollistavat autotallin ovien käynnistämisen ja ohjaamisen, ne ovat mainituissa direktiiveissä tarkoitettuja sähkö- tai elektroniikkalaitteita.

48 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa Rademacherin perustelulla, jonka mukaan kyseiset käyttölaitteet eivät voi kuulua direktiivin 2002/96 liitteessä I B olevassa 6 kohdassa eivätkä direktiivin 2012/19 liitteessä II olevassa 6 kohdassa mainittuihin tuotteisiin sen vuoksi, että niillä ainoastaan liikutellaan autotallin ovien kaltaisia esineitä, koska kyseisillä tuotteilla on se yhteinen piirre, että niillä työstetään esineitä. Kyseistä piirrettä ei – kuten Sommer kirjallisissa huomautuksissaan korostaa – voida pitää yhteisenä kaikille kyseisissä 6 kohdissa mainituille tuotteille, koska eräillä näistä tuotteista – kuten ruuvaamiseen tai ruuvien poistoon käytettävillä koneilla – ei työstetä niitä esineitä, joihin niillä vaikutetaan, vaan ainoastaan liikutellaan niitä.

49 Sen kysymyksen osalta, ovatko kyseiset käyttölaitteet ”sähkö- ja elektroniikkatyökalujen” luokkaan kuulumattomia, direktiiveissä 2002/96 ja 2012/19 tarkoitettuja ”suuria, kiinteitä teollisuuden työkoneita”, on syytä korostaa yhtäältä, että ensin mainitussa direktiivissä ei määritellä käsitettä ”suuret, kiinteät teollisuustyökalut”. Edellä 46 kohdassa siteeratun oikeuskäytännön mukaisesti on kuitenkin todettava, että kyseisellä käsitteellä tarkoitetaan yleisesti suurikokoisia työkaluja tai koneita, joita käytetään tuotteiden teollisessa valmistuksessa tai työstämisessä, jotka on asennettu kiinteästi paikoilleen ja joita ei yleensä voida siirtää tai poistaa. Tästä seuraa joka tapauksessa, ettei kyseisiä käyttölaitteita voida pitää ”teollisuustyökaluina”, koska niitä ei käytetä tuotteiden teollisessa valmistus- tai työstämisprosessissa. Toisaalta kyseiset käyttölaitteet eivät myöskään vastaa direktiivin 2012/19 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa annettua ”suurten, kiinteiden teollisuuden työkoneiden” määritelmää, koska niitä eivät pääasiallisesti käytä ja huolla ammattihenkilöt teollisuustuotantolaitoksessa tai tutkimus- ja kehittämiskeskuksessa.

50 Edellä esitetyistä lausumista seuraa, että kyseiset käyttölaitteet kuuluvat direktiiveissä 2002/96 ja 2012/19 tarkoitettuun luokkaan ”sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuuden työkoneita”).

51 Tämän tuomion 37 kohdassa mainitun kolmannen edellytyksen osalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, eikö kuitenkin pitäisi katsoa, että kyseiset käyttölaitteet ovat sellaisen toisentyyppisen laitteiston osa, joka ei direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuin tavoin kuulu sen soveltamisalaan, ”ja/tai” että kyseiset käyttölaitteet ovat laitteita, jotka on erityisesti suunniteltu ja jotka asennetaan osiksi toisenlaisiin, direktiivin 2012/19 soveltamisalan ulkopuolelle jätettyihin tai jääviin laitteisiin ja jotka voivat täyttää tehtävänsä ainoastaan kyseisten laitteiden osina, kuten saman direktiivin 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetään.

52 Tästä on todettava, että direktiivin 2002/96 tarkoituksena on sen 1 artiklan mukaan ensisijaisesti ehkäistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymistä, edistää tällaisen romun uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muita hyödyntämistapoja, jotta loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrää voidaan vähentää, ja tehostaa kaikkien asianomaisten toimijoiden ympäristönsuojelutoimia sähkö- ja elektroniikkalaitteitten elinkaaren aikana. Kyseisen direktiivin 10, 15 ja 16 perustelukappaleen mukaan direktiiviin pyritään sisällyttämään kaikki kuluttajien käyttämät sekä ammattikäyttöön tarkoitetut

sähkö- ja elektroniikkalaitteet, ja sillä pyritään toteuttamaan sähkö- ja elektroniikkalaitteiden erillisen keräämisen korkea taso, jotta ihmisten ja ympäristön suojelun haluttu taso saavutettaisiin. Direktiivin 2012/19 6, 9, 14 ja 15 perustelukappaleesta ilmenee, että sillä pyritään pääasiallisesti samoihin tavoitteisiin.

53 Kun nämä tavoitteet otetaan huomioon, direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2012/96 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädettyjä, kyseisten direktiivien soveltamisesta tehtäviä poikkeuksia on tulkittava suppeasti.

54 Rademacher väittää pääasiallisesti, että kyseiset käyttölaitteet välttyvät mainittujen direktiivien soveltamiselta siitä syystä, ettei niillä ole itsenäistä tehtävää vaan ne ovat asianomaiseen rakennukseen kiinteästi asennetun kodin automaatiolaitteiston osa.

55 Direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohdassa säädetystä poikkeuksesta on kuitenkin todettava, että kyseisessä direktiivissä tarkoitettu sähkö- ja elektroniikkalaite, joka kyseisten käyttölaitteiden tavoin voidaan milloin tahansa irrottaa, asentaa uudelleen ja/tai asentaa jälkikäteen rakennuksen teknisiin laitteisiin, ei voi jäädä kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle pelkästään siitä syystä, että se ”on suunniteltu asennettavaksi kyseiseen laitteeseen”. Tällaisesta tulkinnasta nimittäin seuraisi, että suuri osa niistä sähkö- ja eletroniikkalaitteista, jotka nimenomaisesti kuuluvat direktiivin 2002/96 liitteessä I A mainittuihin luokkiin, jäisi soveltamisalan ulkopuolelle vain siitä syystä, että kyseiset laitteet on kiinnitetty rakennukseen tai liitetty sen sähköverkkoon, joten tällainen tulkinta olisi kyseisen direktiivin tavoitteiden vastainen.

56 Direktiivin 2012/96 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetyllä poikkeuksella on vielä suppeampi soveltamisala kuin direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohdassa säädetyllä poikkeuksella, koska ensin mainitulla poikkeuksella pyritään sulkemaan pois vain laitteet, jotka on ”erityisesti suunniteltu ja jotka asennetaan osiksi” toisenlaisiin laitteisiin ja jotka ”voivat täyttää tehtävänsä ainoastaan kyseisten laitteiden osina”. Direktiivin 2012/19 9 perustelukappaleen mukaan sen tavoitteet voidaan saavuttaa sisällyttämättä sen soveltamisalaan suuria kiinteästi asennettuja laitteistoja kuten öljylauttoja, lentokenttien matkatavarankuljetusjärjestelmiä ja hissejä. Samassa perustelukappaleessa mainitaan kuitenkin kaksi esimerkkiä sähkö- ja elektroniikkalaitteista eli valaistuslaitteet ja aurinkosähköpaneelit, joiden ei – vaikka ne normaalisti asennetaan rakennusten kaltaisten suurikokoisten kiinteiden laitteistojen osaksi – kuitenkaan katsota olevan erityisesti suunniteltuja asennettavaksi tällaisten laitteistojen osaksi ja jotka voivat toimia, vaikka ne eivät ole osa näitä laitteistoja.

57 Nämä esimerkit huomioon ottaen ja koska kyseiset käyttölaitteet voidaan milloin tahansa irrottaa, asentaa uudelleen ja/tai lisätä rakennuksen teknisiin laitteisiin eikä niitä näin ollen ole suunniteltu toimimaan yksinomaisesti tiettyjen ovien kanssa, niiden ei missään tapauksessa voida katsoa olevan direktiivin 2012/96 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuin tavoin erityisesti suunniteltu ja asennettu kyseisten laitteiden osiksi.

58 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset autotallin ovien käyttölaitteet eivät näin ollen voi kuulua direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohdassa eivätkä direktiivin 2012/96 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädettyjen poikkeusten soveltamisalaan.

59 Edellä lausuttu huomioiden esitettyihin kysymyksiin on vastattava niin, että direktiivin 2002/96 2 artiklan 1 kohtaa ja 3 kohdan a alakohtaa sekä liitteessä I A olevaa 6 kohtaa ja liitteessä I B olevaa 6 kohtaa ja direktiivin 2012/19 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 3 kohdan b alakohtaa, 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa sekä liitteessä I olevaa 6 kohtaa ja liitteessä II olevaa 6 kohtaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset noin 220–240 voltin sähköjännitteellä toimivat autotallin oven käyttölaitteet, jotka on suunniteltu asennettavaksi yhdessä autotallin oven kanssa rakennuksen tekniseen järjestelmään ja jotka voidaan milloin tahansa irrottaa, asentaa uudelleen ja/tai asentaa jälkikäteen, kuuluvat direktiivin 2002/96 ja direktiivin 2012/19 soveltamisalaan siirtymäkauden aikana.

Oikeudenkäyntikulut

60 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY 2 artiklan 1 kohtaa ja 3 artiklan a alakohtaa ja liitteessä I A olevaa 6 kohtaa sekä liitteessä I B olevaa 6 kohtaa ja toisaalta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EU 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 3 kohdan b alakohtaa, 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa sekä liitteessä I olevaa 6 kohtaa ja liitteessä II olevaa 6 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset noin 220–240 voltin sähköjännitteellä toimivat autotallin oven käyttölaitteet, jotka on suunniteltu asennettavaksi yhdessä autotallin oven kanssa rakennuksen tekniseen järjestelmään ja jotka voidaan milloin tahansa irrottaa, asentaa uudelleen ja/tai asentaa jälkikäteen, kuuluvat direktiivin 2002/96 ja direktiivin 2012/19 soveltamisalaan viimeksi mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetun siirtymäkauden aikana.

Allekirjoitukset